

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo T. Middleton, F. Florindo Gijón i A. Lo Monaco, a następnie T. Middleton, F. Florind Gijón, M. Balta oraz K. Pellin ghelli, pełnomocnicy)

Strony popierające żądania strony pozwanej: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, J.C. Halleux i T. Materne, pełnomocnicy), Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, D. Hadroušek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Kemper, pełnomocnicy), Irlandia (przedstawiciel: D. O'Hagan, pełnomocnik, wspierany przez N.J. Traversa, BL), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Molnár, działających pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, E. Gromnicka i M. Laszuk, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Seeboruth, pełnomocnik, wspierany przez T. Mitchesona, barrister), Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Díez Parra, G. Ricci i M. Dean, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst i L. Prute, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz.U. L 76, s. 53) — Nadużycie władzy — Naruszenie systemu sądowego Unii

Sentencja

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w sprawie C-274/11.
- 3) Republika Włoska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w sprawie C-295/11.
- 4) Królestwo Belgii, Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, Irlandia, Republika Łotewska, Węgry, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — L przeciwko M

(Sprawa C-463/11) (¹)

(Dyrektywa 2001/42/WE — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Artykuł 3 ust. 4 i 5 — Określenie rodzajów planów mogących mieć znaczący wpływ na środowisko — Plany zagospodarowania „rozwoju wewnętrznego” wyłączone z oceny wpływu na środowisko na podstawie ustawodawstwa krajowego — Niewłaściwa ocena wymogu jakościowego w postaci „rozwoju wewnętrznego” — Brak wpływu na ważność planu zagospodarowania — Naruszenie skuteczności dyrektywy)

(2013/C 164/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L

Strona pozwana: M

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 3 ust. 4 i 5 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) — Zakres stosowania — Ustawodawstwo krajowe przewidujące procedurę przyspieszoną, która nie obejmuje oceny wpływu na środowisko, dla uchwalania planów zagospodarowania dotyczących małych obszarów na poziomie lokalnym, spełniających określone kryteria jakościowe i ilościowe — Nieprawidłowa ocena kryteriów jakościowych

Sentencja

Artykuł 3 ust. 5 w związku z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym naruszenie warunku jakościowego, wprowadzonego przepisem transponującym tę dyrektywę w celu zwolnienia szczególnego rodzaju planu zagospodarowania z oceny środowiskowej na podstawie owej dyrektywy, nie ma wpływu na ważność tego planu.

(¹) Dz.U. C 355 z 3.12.2011.